



”paralı çıkış”

cözüm değil

Duisburg'daki en büyük mahkum eder. Eğer " paralı çıkış"ı kabul etmezsek ve yerli işçilerle birlikte sendikamız IG-Metall'in çatısı altında direnişe katılırsak patronun tüm hevesini kursağına tıkayabiliriz. Unutmayalım karar daha çıkmadı! Kendi kendimize "paralı çıkış" alıp patronun işini kolaylaştırmayalım. Yerli ve yabancı işçiler omuz omuza işyerlerimizi savunalım. Ödün vermeyelim. Unutmayalım, MİLYONLAR MİLYONERLERDEN DAHA GÜÇLÜDÜR...!

(Ayrıntılı haber ve bilgiler orta sayfada.)

Duisburg'daki en büyük mahkum eder. Eğer " paralı çıkış"ı kabul etmezsek ve yerli işçilerle birlikte sendikamız IG-Metall'in çatısı altında direnişe katılırsak patronun tüm hevesini kursağına tıkayabiliriz. Unutmayalım karar daha çıkmadı! Kendi kendimize "paralı çıkış" alıp patronun işini kolaylaştırmayalım. Yerli ve yabancı işçiler omuz omuza işyerlerimizi savunalım. Ödün vermeyelim. Unutmayalım, MİLYONLAR MİLYONERLERDEN DAHA GÜÇLÜDÜR...!

(Ayrıntılı haber ve bilgiler orta sayfada.)

çağrı

" BİR KENT BATIYOR...
DUISBURG' DA ÇALIŞMA
YAŞAMI TEHLİKEDE..."

PROTESTO EYLEMİNE KATIL

DÜZENLEYEN: DGB DUISBURG

1982 :

- 25.000 İşsiz
- 650 Açık işyeri
- 30.000 Kısa çalışma

1983 :

- 40.000 İşsiz
- 50.000 Kısa çalışma

Bu sayılar, Duisburg kentinde Demir-Çelik, Metal-Endüstrisi, İnşaat işkolu ve Kamu işyerlerinde acımasızca işyerlerinin yok edildiği ve edileceği gerçeğini gösteriyor.

YÜRÜYÜŞ KOLLARININ ÇIKIŞ NOKTALARI

1. Saat 15.00
Düsseldorfer str.
Polis merkezi önü
2. Saat 15.00
Ruhroterstr. "Auf der Höhe" köşesi
3. Saat 15.00
Kupferhütte' nin ana giriş kapısı

MITİNG ALANI: BURGPLATZ
(BELEDİYE ÖNÜ)

SAAT: 15.45'TE
GÜN DİRENME GÜNÜDÜR!

Sayın yazı kurulu, gazetedenizi çıktığından beri düzenli olarak okuyorum. On iki yıldır Almanya'da çalışıyorum. Politika ile ilgilenmeyen bir insan değilim. Demokratik sol çizgiyi savunuyorum. Bu gazete-yi okuyana kadar FİDEF'e karşı önyargılarım ve yanlış düşüncelerim vardı. Şimdi sizin işçiler yararına gerçekten çok çaba gösterdiğinizizi daha iyi anlıyorum. Ve bu işi yalnızca lafta bırakmıyorsunuz. Sizi bütün bu çalışmalarınızdan dolayı kutlamak istiyorum.

Değerli dost,

öncelikle mektubunuzu sevinçle karşıladığımı zı belirtir, teşekkürlerimizi iletiriz. Gazetemiz hakkında fazla bilgi vermeyi gereksiz görüyoruz, çünkü siz onu zaten düzenli olarak izliyorsunuz.

Bize yönelttiğiniz soruyu da yanıtlamaya çalışacağız. Bu konu üzerine gazetemizin 3. sayısında çıkmamasının asıl nedeni gazetenin o günlerde baskıya girmesi ve tüm hazırlıkların tamamlanmış olması olduysa da bu sorunu gene de çözmemiz gerekirdi. Bu eksikliğimizi bize hatırlattığınız için size teşekkürü bir borç biliyoruz.

Köln'deki Konsolosluk baskınına gelince, bizce olumsuz bir olay. 12 Eylül öncesi memlekette sürdürülen faşist MHP tarafından körüklenen ve bir çok serüvenci ve sekter "sol" adına ortaya çıkan grubun karışıklık verdikleri terör eylemleri bize 12 Ey-

Yalnız mücade ederseniz bir sorum var: Köln'de anayasa referandumundan önce bir sol grup Türk Konsolosluğu'nu basarak sesini işittirmek istedi. Bu konuda VARDİYA'da hiç bir yazı çıkmadı. Bu olayı destekliyorsunuz yoksa yanlış mı buluyorsunuz. Sizin

bu konuda görüşünüzü almak benim için çok önemli. Mümkünse bu konuda görüşünüzü adresime postalayın. Ancak adımları ve adresimi mektubu yayınlarsanız lütfen gizli tutun. Size başarılar diler, hürmetlerimi sunarım.

lül'ün gelmesini sağlamaktan başka hiç bir yarar sağlamadı. Biz terör eylemlerinin işçi sınıfının savaşımına zarar verdiği görüşündeyiz. Düşman böylesi eylemlerden korkmuyor, o yığınsal çıkışlardan, yığınsal eylemlerden ve direnişlerden korkuyor. K.Evren bu gün hala 500 000'lik 1 Mayıs' lardan söz ediyor. 1 Mayıs'lar hala onun rüyalarında. Ama terör eylemleri her zaman için işçi sınıfı örgütleri üzerinde baskının artmasını getirmiştir. Egemen sınıflara rejimi gericileştirme için nedenler göstermekte yarar sağladı. Çünkü halkımız bu tip eylemleri desteklemiyor. Tek tek adam öldürmek, yada örgüt adı duyurmak için terörist eylemler düzenlemek düşmanı zayıflatmıyor. "Tek tek sivri sinekleri öldürerek sivri sineklerin kökü kurutulamaz. Sivri sineklerin ürettiği bataklıkla kutlamak gerekir. Bataklık (devamı sayfa 9'da)

Friedensstr. atom silahlarından arınmış bölge

16.11.1982 günü Hochfeld Barış Girişimi üyeleri imza toplamak üzere Friedensstrasse'de toplandılar. Bu eylemin amacı, Friedensstrasse'de oturanlara bu caddeyi "atom silahlarından arınmış bölge" ilan ettirmekdi. Barış Girişimi üyeleri bir gün önce evlere bildiri dağıttılar. Bu bildirilerde eylemin amacı ve önemi açıklanıyordu. "Birlikte daha güçlüyüz" belgisi altında eyleme yirminin üzerinde kişi katıldı. Yoğun yağmura rağmen eylem amacına ulaştı. 95 imza toplandı. Çağrıyı imzalayanlar şehir merkezi yönetiminden Hochfeld'in "atom silahlarından arınmış bölge" ilan edilmesini ve buraya atom silahlarının ve her türlü biyolojik ve kimyasal kırım silahlarının, nötron bombasının taşınmasının, yerleştirilmesinin yasaklanmasını istediler. İmza toplanması sırasında Türkiyeli ve Alman barış yanlılarının işbirliği bir kez daha olumlu yönde işlev gördü. Friedensstrasse'de oturan Türkiyelilerin dil zorlukları DU-TİD'li arkadaşların yardımı ile aşıldı. Bu eylem Almanların yabancılara karşı önyargılarının da yıkılmasına katkıda bulundu. Bu yabancı düşmanlığının yenilmesinde önemli bir katkıdır.

genel üye toplantısı yapıldı

Derneğimizde, üyelerimiz ve sempatzanlarımızla birlikte olağan üye toplantısı yapıldı. Genel üye toplantısından amaç, bir aylık çalışmalarımızın dökümünü yapmak, başarılı çalışmalarımızın önemini vurgulamak ve eksik yanlarımızı ortaya koyup daha iyi bir çalışmanın nasıl yapılacağına cevap aramaktır. Yönetim kurulu ve üyeler arasındaki ilişkiyi de gözden geçiren, bu toplantı için -bir aylık çalışmanın hesaplaşması- da denir.

Yönetim kurulu başkanının yaptığı açılış konuşmasında, toplantı yaptığımız bu günün, aynı zamanda anayasanın süngü zoruyla dayatılmaya çalışıldığı günle çakışmasının üzerinde durdu. Böylesi bir günde Türkiye'deki demokrasi güçlerinin çözümsüz olmadığını vurguladı. Diğer yönetim kurulu üyesi ise "yeni hükümetin programı, işsizlik ve yabancı düşmanlığı" üzerine konuşma yaptı. Ekonomik krizin, işsizliğin suçlusunun yabancı işçiler

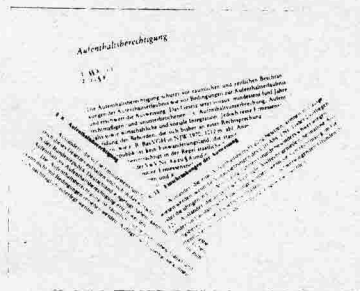
olarak gösterilmek istenildiğini, asıl suçlunun büyük tekellerin olduğunu, belirtti.

Gündem maddesi gereğince bir başka konuda yönetim kurulu üyesi bayan arkadaşımız, derneğimizin somut çalışmaları üzerinde durduğu konu, yığın ilişkileri üzerineydi. Bu konudaki çalışmalarımızın yeterli olmadığını belirterek, üyelerinde katkısıyla böylesi bir çalışmanın daha iyi nasıl geliştirilebileceğinin üzerinde duruldu. Tartışma ve önerilerin yapıldığı bir bölümden sonra kapanış konuşmasını derneğimiz başkanı yaptı ve göçmen işçilerin somut sorunlarından yola çıkarak onlara gidilmesinin gerektiği, bu konuda bir çalışma başlatılacağını ve tüm üyelerimizin bu çalışmaya aktif olarak katılması nın gerektiği belirtildi.

Toplantı önümüzdeki çalışmalara açılım getirmesi açısından olumlu bir havada geçti.

Duisburg Türkiye İşçi Derneği Yönetim Kurulu 7 Kasım 1982 günü yapılan genel üye toplantısının ardından toplanarak örgütün durumunu ve çalışmalarını, genel üye toplantısında üyelerin yaptığı öneriler doğrultusunda değerlendirdi. Yönetim Kurulu tüm değerlendirmelerin ışığında genel kurul kararı aldı. 12 Aralık 1982 Pazar günü yapılacak genel kurulun duyurusu YK tarafından yapılmıştır.

OTURMA HAKKI NASIL ALINIR?



Vardiya

YATINLARI

1

GÖRÜŞ

Çelik işkolunda 1982 yılında bugüne dek 10 bin işyeri yok edildi. 20.000 işyerinin 1982 yılı sonuna dek yok edilmesi planlanıyor. 1985 yılına dek yokedilecek işyerlerinin sayısını gerici hükümet, patron ikilisi 100.000 olarak planlıyor. Şu günlerde 100 bin çelik işçisi "kısa çalışma" da.

Tüm bu gelişmelere karşın tekeller zarar etmediklerini kendileri de açık açık söylüyor. Ya işçiler, emekçiler... Bizler...? Biz iyi biliyoruz bu krizin yükünün sırtımıza vurulmak istendiğini. Ama biz işsizliğin, açlığın, yoksulluğun ne olduğunu iyi bildiğimiz gibi buna karşı ne yapılması gerektiğini de iyi biliyoruz.

Hükümet, tekeller, bu krizin asıl nedenini gizlemek için, yerli ve yabancı işçileri birbirine düşürmek için, suçu bizlere yüklemek istiyorlar. Sökmez! Hayır! diyoruz. Bu oyuna gelmeyeceğiz. Fedaral Alman işçi kardeşlerimizin de bu oyuna gelmemesi için elimizden geleni yapacağız.

Şu günlerde Rheinhausen Krupp' ta olduğu gibi omuz omuza, birlikte sokaklara çıkacağız. Yerli ve yabancı tüm işçilerin çıkarlarının ortak olduğu gerçeğinden yola çıkarak sonuna dek direneceğiz. Teslim olmayacağız.

Vardiya

DUISBURG TÜRKİYE İŞÇİLERİNİN GAZETESİ

Essen seminerinin ardından...

Dr. Faruk Şen

23-25 Kasım tarihleri arasında Essen şehrinde bir çok bilim adamı, politikacının ve teknokratın katıldıkları Federal Almanya'da yaşayan Türkiyelilerin uyum ve geri dönüş sorunlarını içeren seminerin sonunda tüm katılanların vardığı ortak bir sonuç ortaya çıktı. "F. Almanya burada yaşayan Türkiyeliler için bir göç ülkesi olmuştur." Bu sonuca varılmasının önemli nedenlerinden biri olarakta son senelerde Türkiye'deki ekonomik ve politik durumdaki gelişmeler gösterildi. Her sene iş piyasasına giren 950 000

kişilik yeni işgücü ve Türkiye ekonomisindeki durgunluğun geri dönüşleri olanaksız bir duruma getirdiği uzmanlar tarafından dile getirildi.

Önemli yaklaşımlardan biri olarak da Alman Sendikalar Birliği DGB'nin yabancılar konusuna daha gerçekçi bir şekilde eğilmesi gerektiği vurgulandı.

Kamuoyundaki genel kanının aksine F.Almanya'da yaşayan Türkiyelilerin Alman toplumuna ve yaşama büyük ölçüde uyum sağladıkları tezi kabul edildi.

Sosyal yaşama uyumun, politik ve mesleki uyumun son zamanlarda ekonomik uyumla da pekiştiği tezi bilim adamlarınca kabul edildi.

Kohl hükümetinin her geçen gün daha da sertleşen yabancılar politikası karşısında Federal Almanya'da bulunan Türkiyeli örgütlere de büyük görevler düşmektedir.

Seminerde çıkan genel sonuçlarda Türkiye'li örgütlerin geniş bir platformda bir eylem birliği içinde uğraş vermeleri gerektiğini ortaya çıkardı.

çocuklarımızın eğitim durumu -temel ilkeler-

FEDERAL ALMANYA TÜRKİYE İŞÇİ DERNEKLERİ FEDARASYONU

1-Yabancı çocuklar Alman çocuklarıyla birlikte eğitim görmelidir. FAC'de geçerli tüm eğitim olanaklarından yabancı çocukların da yararlanmaları gerekir. Bu ilkeden hareketle, yabancı çocukları normal eğitim kurumları dışına iten, yada normal eğitim kurulları içinde yabancı çocukları Alman çocuklarından ayıran uygulamalara karşı çıkmak zorunludur. Bu tür uygulamalar, yabancı çocuklar için ikinci sınıf eğitim kurumu yaratmaktan öteye gidemezler. Ayrıca getolaşma ve yabancı düşmanlığını pekiştirme gibi sonuçları da beraberinde getirirler.

2-Normal sınıflarda verilen dersleri anlayacak kadar Almancası olmayan yabancı öğrenciler için hazırlık sınıfları kurulmalıdır. Bu sınıflarda anadilden Almancaya kademeli bir geçiş sağlanmalıdır. Yerli ve yabancı öğretmenler iki dilde ders verebilecek şekilde yetiştirilmelidir. Örneğin Alman öğretmenin Türkçe Türkiyeli öğretmenin Almancaya öğrenmesi gibi. Ancak bu şekilde iki dile de hakim olan öğretmenler, öğrencilerine yardımcı olabilir, onları da iki dilde yetiştirebilir ve Almancayı iyice kavramalarını sağlayabilirler. Hazırlık sınıfları, çocuk-

ları en fazla iki yıl içinde normal sınıflara hazırlamalıdır.

3- Normal sınıflara giden yabancı öğrencilere geri kaldıkları derslerde destekleme dersleri verilmelidir. Çünkü yabancı çocukların büyük çoğunluğu, Almancanın eksiklikleri ve diğer sorunları nedeniyle derslerde geri kalmakta, özel bir destek görmeyince de giderek başarısız olmaktadır.

4- Yabancı öğrencilere, eğitimin her kademesinde normal ders programı içinde ve ek olarak haftada ortalama 5 saat anadil ve geldiği ülke üzerine bilgi dersleri verilmelidir.

(Devamı gelecek sayıda)

kalalım mı, gidelim mi?

CDU Türkiyelilerin geleceğini saptıyor

Dr. Mümin Özdemir

Hür Demokratların (FDP) Sosyal Demokrat parti koalisyonundan ayrı olarak Hristiyan Demokrat Partisi (CDU) ile anlaşmaya gitmesi, yıllar süren Schmidt hükümetinin düşmesine yol açtı. Bu hükümet değişikliğinin F.Almanya'da yaşayan yabancılar, özellikle Türkiyeliler üzerindeki etkenlerinin

hangi boyutlara ulaşabileceğini incelemekte yarar vardır. CDU başkanının FDP-başkanı Genscher ile Eylül ayında yaptığı koalisyon anlaşmasında yabancıların durumu vurgulanarak, kaynaşımın sağlanmasının yeni hükümetin önemli görevlerinden biri olduğu söylenmektedir. Üstelik bu kaynaşımın yabancıların

kendi kültürlerini koruyabilecek şekilde oluşturulacağı saptanmaktadır. İlk bakışta bu ana hatlar her ne kadar SPD'nin yürüttüğü olduğu yabancılar politikasından ayrıcalık göstermiyorsa da, alınmak istenen önlemlerin, kaynaşımı sağlamaktan çok yabancıların, özellikle Türkiyeliler'in geriye gönderilmelerine yönelik olduğu çok açıktır. (devamı var)

İşten çıkarmalarda ne yapmalı? (1)

FESİH BİLDİRİMİ NEDİR ?

Fesih bildirimi, iş aktının tek taraflı olarak sona erdirilme istemidir. İstem gerçeğe geçmesi için iki koşuldan birinin yerine gelmesi gerekir.

HALEN GEÇERLİ OLAN FESİHTEN KORUMA YASASI

1. İşçinin kendisine yapılan fesih bildirimine razı olup, işyerinden ilişkisini kesmesi,
2. Fesihin gerçekleşmesi için kesin mahkeme kararı. Bu iki koşuldan biri gerçekleşinceye kadar, istek tek taraflı olarak kalır.

Yasanın amacı, birinci derecede işten çıkarılmak istenen kişinin iş-

yerine geri iadesi değildir. Fesihten koruma konusunda açılan iş mahkemeleri davaları son tahlilde tazminat miktarının pazarlığının yapıldığı yerdir.

Federal Almanya'da halen geçerli olan yasalar, zaten ekonomik gücü olan işverenlere işçiye çıkış verme hakkını tanıırken, buna karşın, ekonomik açıdan güçsüz olan işçi, işverenin gösterdiği çıkış sebeplerini yasalar ve mahkeme önünde çürütme yükümlülüğünü üstlenmektedir. Diğer bir deyişle, işveren yasalar önünde işçiyi neden çıkarmak istediğini ispatlamakla yükümlü değil, işçi gösterilen sebeplerin kendisi için geçerli olmadığını ispatlamakla yükümlüdür.

Burada yasalar, güçlüye daha güçlü, güçsüzü ise sorumlu durumuna getir-

mektedir. Yasanın bizce yanlış bir diğer tarafı ise, işçinin işten çıkarılmak istenmesine neden olan sebeplerin, işçinin mahkeme devaminca işyerinde kalarak çürütmesine izin verilmemesidir. Çıkışa neden olan sebepleri işçi işyeri dışından vereceği uğraşı ile çürütmeye mahkum edilmektedir. Doğru olan: işçinin işe alınmasında tek sorumlu olan işverenin çıkışı gerektiren sebepleri iş mahkemesine başvurarak ispatlaması ve ancak mahkeme kararı sonucu işçinin işine son verilmesidir. Mahkeme kararı kesinleşinceye kadar işçi işine devam edebilmelidir. Birlik sendikamız DGB'nin temel istemi " Herkese iş hakkı"nın yasalarla gerçekleştirilmesidir. Bu istek, bu nedenle de yıllardır 1 Mayıs'lara parola olmuştur.



"milyonlar milyonerlerde"

Vardiya 3. sayısında Krupp/Rheinhausen'da üretimin durdurulacağını ve 1300 işyerinin tehlikede olduğunu yazmıştı. Ayrıca Krupp işverenin 5 bölümden oluşan programını açıklamıştı.

Krupp

2 Aralık 1982 günü işletmede yeni bir gelişme oldu. Gece vardiyası işi bırakırken ve sabah vardiyası işi alırken "haber" Kruppun tüm bölümlerinde yankılandı. "Krupp işvereni 5300 işyeri daha yok etmek istiyor."

Bu haberin duyulması üzerine IG-Metall sendikası aynı gün saat 15'te bir yürüyüş düzenledi. Yerli, yabancı Krupp işçilerinin çoğunluğu bu yürüyüşte yerlerini aldılar, işvereni belediler. İşveren kaçtı bü-

rosuna başka yerden gitmek zorunda kaldı.

Eylemler durmadı. Her gün vardiya giriş ve çıkışlarında, mahallelerde değişik biçimlerde sürdürülüyor.

Bu eylemler, görüşmeleri, alınacak kararları etkileyecek niteliktedir. Baskı unsurudurlar.

İKİRCİM YOK!

Bu dönemde işyerleri tehlikeye giren arkadaşlarımızın bir bölümünde huzursuzluk da gözleniyor. "Ne yapalım? Türkiye'ye mi dösek? Furada mı kalsak? Gitsek 20.000 DM la geçinemeyiz. Kalsak yeni iş yok! Gitsek burada öğretime başlamış çocuklarımızın geleceği ne olacak? "Bütün bu sorular arkadaşlarımızın gece rüyalarına kadar giriyor. Bunlar somut sorunlardı ama çözüm gene de "paralı çı-

kışta değildir." Yapılması gereken işyerlerimize sahip çıkmak, işyerlerimizi savunmak yerli ve yabancı işçilerin ortak direnişini kararlılıkla güçlendirmektir. 5300 işyerini kurtararak Rheinhausen'nin bir yoksullar köyü olmasını engelleyelim.

Mannesmann

Bundan kısa bir süre önce Mannesmann'ın Huckingen işletmesinde 13 Aralık ile 10 Ocak tarihleri arasında kademeli olarak "Kokorei" dışındaki tüm bölümlerde üretimin durdurulacağı duyurulmuştu. Bu dönemde işçiler Arbeitsamt'tan aldıkları % 68 "kısa çalışma" ücretinin dışında "kısa çalışma" süresince girdikleri vardiyalardan aldıkları ücretlerin %94 ile % 98 arasında değişen bir tutarını net olarak a-

İşte Çözüm: Acil Program



en daha güçlüdür”

lacaklardır. İşyeri işçi temsilciliği hiç ücret vermek istemeyen işverenlerle yaptıkları girişimler sonucunda bu hakkı elde edebildiler.

ZORUNLU İZİN

" Üretimi kademeli olarak durdurmak" daha yürürlüğe girmeden, işveren yeni bir dayatma ile ortaya çıktı. " Zorunlu izini" işyeri tatili kılıfı ile gündeme getiriyor. Ve bunu yaparken işyeri işçi temsilcilerini ve tüm çalışanları baskı altına almaktan da geri kalmıyor. Oçak ve Şubat ayında normal izine çıkması gereken işçilerin hakkı olan 1200 DM'lik izin parasını eğer işyeri temsilciliği çalışma saatlerinin yeniden ayarlanması için görüşmeye oturmazsa ödenmesi ile tehdit ediyorlar. Bu dayatmalar ile 9.12.1974 tarihinde ka-

rara bağlanan E-vardiyasını da kapsayan çalışma saatlerini ayarlama konulu işyeri sözleşmesi ayaklar altına alıyor.

Diğer nokta ise; bu dayatmalar 25.10.1982 tarihinde karara bağlanan 1983 yılı normal izin temel ilkelerini çiğniyor.

Bu sözleşmeler ise gerçekte tek taraflı iptal edilemez. İşyeri işçi temsilciliğinin bu konuda onayı gerekir. Bu da olmayacak çünkü "zorunlu izin" E-vardiyasının iptal olması demektir. E-vardiyasının iptal olması da 200 ile 500 arası işyerinin daha yok edilmesidir.

İDARE HEYETİ BAŞKANI DEĞİŞİYOR

Her yazımızda belirtiyoruz. İşveren ne dayadığı devamı sayfa 11'de

- Henüz yok edilmemiş işyerleri savunulmalıdır. Her işten çıkarmaya ve işletmelerin tasfiyesine karşı dayanışma içinde mücadele edilmelidir. Boşalan işyerlerine yeni işçiler alınmalıdır.

- Tüm işletmelere, bütün kapasitelerini kullanarak meslek eğitimi yapmaya hazır olduklarını bildirme zorunluluğu konmalıdır. Büyük işyerleri için, meslek eğitimi yapma zorunluluğu getirilmelidir.

- Sosyal konut yapımı, çevre korunması, sağlık ve eğitim hizmetleri, toplu taşımacılık ve emin, çevreye zarar vermeyen enerji üretimi alanlarında halkın demokratik istemlerini yerine getirmek için kullanılacak olan 50 milyar DM tutarında bir "işyeri sağlama programı" hayata geçirilmelidir.

- Toplu işten çıkarmalar ve işletmelerin başka ülkelere taşınması yasalarla yasaklanmalıdır.

- Ücret ve maaşlar düşürülmeden ve yeni işyerlerine dönüştürülerek 35 saatlik iş haftası gerçekleştirilmelidir. (de.sa.10'da)

barışı savunalım!

Federal Almanya' da barış hareketi nesnel bir güç olarak giderek büyürken, burada yaşayan Türkiyelilerin de barış hareketine katılımları yoğunlaşıyor. Semtlerdeki "barış girişimi" eylemlerinden en yığınsal barış yürüyüşlerine kadar tüm alanlarda Türkiyeli işçilerin barış hareketine katkıları artıyor. Örneğin Hochfeld Barış Girişimi'nin son olarak Friedenstr. de düzenlediği imza toplama eylemine Duisburg Türkiye işçi Derneği üyeleri ve sempatizanları aktif olarak katılmışlar, girişimin mahalledeki diğer Türkiyelilerle ilişki kurmalarına yardımcı olmuşlardır.

Türkiyeli işçilerin bu barış girişimlerinde çalışma yapmaları barış savaşımına katılmalarını gerektiren en somut neden, kuşkusuz barışın herkesi ilgilendiren bir sorun olmasıdır.

Ancak barış savaşımına katılmanın Türkiyeliler açısından, yaşamın değişik alanlarında bir çok önemli yanları vardır. Bunu örneklemeye çalışalım:

Birincisi: ekonomik kriz giderek derinleşirken hergün yüzlerce işyerimizi yitiriyoruz. Sadece biz değil, yanbaşımızda çalışan Alman arkadaşımız da. Hükümet krizin yükünü bize yüklemeye çalışıyor. Nasıl? Kazanılmış sosyal, ekonomik haklarımızı kısıtlayarak yok ederek. Kriz kuşkusuz bu düzenin alın yazısıdır. Ancak krizin yükünü taşımak bizim alın yazımız değildir. Buna karşı savaşmak işyerlerimizi korumak gerek. Nasıl mı? Hükümetten de silahlanma harcamalarını azaltmasını istemeliyiz. Artan parayı da işçilerin sorunlarının çözümüne harcanmasını. Bu da barış savaşımı ile sıkıca bağlıdır. Bu bağlamda

barış savaşımı biz yabancı işçilerin ekonomik çıkarlarını da savunmaktadır.

İkincisi: Barış savaşımına katılmak, yerli barış savaşçılarıyla omuz omuza vermek, bugün yabancı işçilerin yakıcı bir sorunu olan yabancı düşmanlığına karşı koymak için çok önemlidir. Çünkü barış uğrunda bir araya gelen yerli ve yabancı işçiler, aynı zamanlarda, diğer sorunların çözümü için, yabancı düşmanlığına karşıda nesnel bir güç oluştururlar.

Yalnız bu iki pratik örnek, bize gösteriyor ki: Barış savaşımının güçlenmesi, biz yabancı işçilerin sorunlarının çözümünde kolaylaşacaktır. Bu nedenle, her şeyden önce bir Atom savaşında yok olmamak için barışı savunmalıyız. Bulduğumuz mahallelerde semtlerde barış girişimlerine katılalım.



EĞER SEN

BARIŞ

SAVAŞIMINDA

BİRAZCIK

KORKUNU

YENEİLİRSEN

HEPİMİZ

BİR ADIM

İLERDEYİZ

DEMEKTİR

Türkiye güllük gülistanlık mı?

Bilindiği gibi 7 Kasım'da süngü zoruyla, sahtekarlıkla yapılan anayasa referandumunda cunta'nın yüzde 91,50y aldığı ilan edildi. Hiç bir karşı görüşün ağzını açmadığı anayasa taslağı üzerine görüş belirtmediği bir ortamda, aynı zamanda kendi kendine cumhurbaşkanlığı adaylığını koyan cuntanın başı Evren tehdit gezilerine çıkararak "evet" oyu verilmesi için halkımıza baskı ve korkutma girişimlerinde bulundu. Anayasa sonuçlarına bakılarak Türkiye güllük gülistanlık sayılabilir.

24 OCAK KARARLARI VE İFLAS POLİTİKASI

24 Ocak 1980 ekonomik kararları Türkiye emekçi halkı için açlık yoksulluk, işsizlik ve sefalet demektir. Pa-



kat 24 Ocak kararları Türkiye işbirlikçi-teknelci burjuvazisinin, Koç'ların, Sabancı'ların, Narinlerin, İliçakların milyarlarına milyar katma programı idi.

"TERÖRÜ ÖNLEDİK"

"Terörü önledik" sözlerinin ardına gizlenen cuntanın başı Evren anayasa oylaması öncesi yaptığı tehdit gezilerinde hep "biz olmasaydık başka şeyler olacaktı" anlamında konuşmalar yaptı. Ama halkımızın en çok ilgilendiği can alıcı konulara değinmekten

kaçındı. Neydi bu can alıcı konular? 11 milyona varan işsizlere iş olanağı sağlanması, hayat pahalılığının, fiat artışlarının önlenmesi, asgari ücretin artırılması, işçilerin toplu sözleşme haklarını tekrar kazanmaları gibi konulardı. Evren bu alanlardaki başarısızlıklarını gizlemek amacı ile özellikle bilgi vermedi. Ama yurdun her köşesinden "iş yeri isteriz, fabrika isteriz" sesleri yükseldi.

devamı gelecek sayıda

(baş tarafı 2. sayfada) lığı kurutunca sivri sineklerin de kökünü kazımış olursun". Biz buradan yola çıkıyoruz. K.Evren son konuşmasında "Köln eylemi"ni kendi işine geldiği gibi kullandı ve şu anlama getirdi: "İşte bu anayasa onaylamazsanız, yarın bunlar gene ülkede terör ortamı yaratacaklar" diyerek ham anayasalarının propagandasını yaparken yararlandı, hem de gerici baskı yasalarının onlar açısından gerekliliğini kanıtladı.

Şimdi soruyoruz: Bu kimin işine yaradı? İkincisi yaşadığımız ülke

F.Almanya'da gerici hıristiyan/liberal hükümetkoalisyonunun yabancı düşmanı yabancılar politikasına propaganda malzemesi oldu. Türkiyeli örgütler üzerinde baskıların artmasının tabanını hazırladı ve en önemlisi aynı günlerde faşist Türk Federasyon'un başkanı Serdar Çelebi'nin Ağca olayı ile ilgili olarak tutuklanması basında "Köln eylemi" ön plana çıkarılarak örtbas edildi.

İşte "Köln eylemi"nin yararları ve zararları. Son tahlilde hiç yarar sağlamadı, sağlayamazdı

da. Sadece "Köln eylemi" değil bu türden her eylem işçi sınıfının savaşımına zarardan, düşmanın ekmeğine yağ sürmekten başka bir işlev görmez. Bu arkadaşların en azından geçmişten ders çıkarmalarını tavsiye ederiz.

Biz hem faşist sağ teröre, hem de "sol" maskeli teröre karşıyız.

Bize büyük Bulgar devrimcisi G.Dimitroff' un 1933 yılında Leipzig'de faşist Hitler mahkemesi önündeki savunmasındaki şu sözü yol gösteriyor: "Kitlesele çalışma, kitlesele eylem, kitlesele muhalefet ve birleşik cephe-serüvencilik yok!"

kültür ve sanat değerlerimiz üzerine

Ulusları günümüze kadar getiren ve kendilerinden söz ettiren değerlerinden biri de Kültür ve Sanattır. Her ulusun kültürü sosyal bir kalıtım olarak kuşaktan kuşağa geçerken o ulusun Kültür değerlerinin tümünü de birlikte götürmüştür.

Kültür; insanların diğer insanlarla ve çevreleri ile etkileşmelerinin örgütlenik ve birlik ürünleridir. Her birey bir bakıma hazır bulduğu bir kültürel mirası devralır; bir bakıma da belli bir kültürel uyarılar dizgisi içine düşer.

Kültürü yozlaşan uluslar ve topluluklar, ya başka bir ulusun kültüründen etkilenmiş, yada dünya ulusları arasında benliklerini yitirip, tarihi sayfalardan silinmişlerdir. Böyle olunca ulus olmanın en önemli gereklerinden biri "kültürün olması" deyimi giderek önem kazanmıştır.

Bir başka yolda; insanlar her gittikleri yerlere Kültür ve Sanat yapılarını Göç'lerle birlikte götürmüşlerdir

Bu gün Federa Almanya'da 2 milyon, Anadolunun çeşitli yörelerinden gelmiş insan toplulukları ve de grupları vardır. Bunlar Kültür ve Sanat değerlerini her gittikleri yerde büyük bir ahenklik içinde sergilemektedirler.

Kültürel ve sanatsal yapıları, belki yabancılara göre aynı özelliktedir, ama özünde

bunlar çeşitli aşiretler, boylar ve de ayrı topluluklardandır. Zamanla bu topluluklar gelişen üstünlük, hakim olma ve birbirini baskı altında tutma yoluna gitmişlerdir. Tabiki bu gelişen ekonomik, sosyal ve politik yapıdan kaynaklanmıştır. Bu nedenle bir Kültür ve Sanat kaynaşımı meydana gelmiştir. Ama bu topluluklar kendi öz grup ve toplulukları içerisinde, günümüze kadar Kültür ve Sanat değerlerini büyük ölçüde korumuşlardır.

İnsanlar gitmiş oldukları veya buldukları ortamlarda Kültür ve Sanat değerlerini tanıtmaya, öğretmeye ve en önemlisi öğrenme yoluna gitmişlerdir.

Bugün Anadolu'nun her köşesinden ekonomik ve sosyal nedenlerden göç ederek, Avrupa'nın çeşitli yerlerinde yaşayan insanlar Kültür ve Sanat değerlerini de birlikte getirmişlerdir. Belki bu değerler gelişen Sosyal ve ekonomik baskı altında şimdiye kadar ele alınmamıştır.

Ama bizler toplumsal varlığımızı, yaşamımızı, insan ve yurtseverliğimizin derecesinin kuvvetini gösteren Kültür ve Sanat değerlerinin kayıp olmasına karşı, ve değerleri koruma, tanıtmaya, öğretmeye, geliştirme yönünden zaman geçmeden ele almamız gerekmektedir. Bunu da yalnız bir zevk, eğlence olarak düşünmek elbette çok eksiktir. Büyük bir yarınlıdır.

Halk Danslarımızın öğretilmesi ve öğrenilmesi tartışılmaz bir gerçek olduğundan, Halk Danslarımızın çeşitliliği, her yöreye özgü nitelikleri, Anadoludan, Köyünden, Kentinden birlikte getirdiği anlam ve değerleri yerel özgünlüklerine göre birlikte vermenin ışığı altında ve kısaca Anadolu Halk Danslarının öğretilmesi ve yayılması konusuna gönül verenler uğraşmalarını bir çatı altında toplama amacı içerisinde dir.

ANADOLU HALK OYUNLARI TOPLULUĞU adı altında kentimizde Halk Kültürümüzden biri olan Halk Danslarımızı öğretmek, yaşatmak ve yayma amacıyla Halk Dansları topluluğu kurulmuştur.

ADRES: TERSTEEGENSTR.9
HOCHFELD

baştarafı orta sayfada

- Emeklilik parası azaltılmadan emeklilik yaşı düşürülmelidir.
- Gerçek ücretleri savunarak ve arttırarak ve aynı zamanda işyerlerini tehtid eden sosyal kısıntıları önleyerek, toplu satın alma gücü yükseltilmelidir.
- ABD'nin santaj politikasına karşı sosyalist ülkelerle ticaret korunmalı ve geliştirilmelidir.
- Sigortalılık süresine veya aşağılayıcı muhtaçlık ispatına bakmaksızın işsizlik parası tüm işsizlik süresince ödenmelidir.

spor üzerine

Vardiya gazetesi olarak spor sayfasını bu sayıdan itibaren yayınlıyacağız. Spor sayfasının amacı, biz Duisburg'taki Türkiyeli gençliğin sportif faaliyetlerini tanıtabilmek, sorunlarını işleyebilmek, gençliği spor alanlarına çekmek olacaktır.

Spor insan sağlığının gereksinimlerinden biridir. Bunun için sporun en geniş yığınlara yayılması gerekmektedir. Yani;

- Gelişi güzel değil, bilimsel spor
- Seyir değil, kitle sporu
- İçki, kumar gibi insan sağlığına zararlı alışkanlıklar yerine, insan sağlığı için spor
- Kötü ve toplum ahlakına ters düşen davranışların kaybolması için, arkadaşlığın ve dostluğun gelişmesi için de spor istiyoruz.

Vardiya olarak kısaca görüşlerimiz ve istemlerimiz bunlar. Şimdiye kadar spor konusunda bir sürü şey yazılıp

söylenmiştir. Ama yaşadığımız Federal Almanya'da biz yabancı gençlerin var olan spor olanaklarından yararlanabilmesi yine de yeterli olmuyor ve geniş yığınlar bundan faydalanamıyor. Önümüzdeki yıllarda birçok olanığın ortadan kaldırılacağı veya kısmen kısıtlanacağı yeni hükümet programında var. Bunun sonucunda da Almanlar gibi biz yabancılarında spor olanaklarının daha da azalacağını üzülerek görüyoruz ve bunların düzeltilmesi içinde çalışacağız.

Çalışacağız, çünkü bu kısıtlamaların ne için yapıldığını, kısıtlanan paraların nereye harcandığını, yani insanlığı yok etmek için silahlara harcandığını görüyoruz ve bunun için de "Sporcular Barıştan Yana" adlı girişimin görüşlerine katılıyor ve istemlerini destekliyoruz.

Spor tesislerinin yanında bizlerin en büyük

sorunu da kuşkusuz spor eğitiminin de yeterince yapılamamasıdır. Spor eğitimi çeşitli kitaplarda veya dergilerde verilmektedir belki, ama genelinde bizlerin ihtiyaçlarına göre değil popüler sporların veya sporcuların hikayelerini yazmakla doluyor sayfalar.

Bizler, bu genel eksikliği de görerek sayfalarımızda yeterince bilgilendirmeye çalışacağız ve bu konuyla ilgili bir yazı dizisini de sunacağız.

Ayrıca ilk aşamada şehrimizde bulunan spor kulüplerinden birini tanıtarak, onların faaliyetleri hakkında bilgiler vereceğiz.

Bizler bütün çabalarımıza rağmen her türlü spor haberlerini toplayabilme olanağımız olmayabilir. Bunun içinde okuyucularımızdan ricamız, başlarından geçen veya önemli buldukları spor haberlerini gazetemize yollayarak, onların yayınlanmasına ve böylece bu haberlerinin çevreye yayılmasına çalışmalarıdır.

baş tarafı orta sayfada

alacak olan Weisweiler şimdiden ABD'de eğitim görüyor. Orada mesleğinin en ince ayrıntılarını öğreniyor. Weisweiler daha şimdiden Overbeck'in yaptığı sözleşmeleri, imzaladığı kararları tanımlayacağını söylüyor. Onun amacı iş başına gelince "toplular işten çıkarma" uygulama-

sına geçmek. Ama bunu başaramamaları Mannesmann'da çalışan yerli ve yabancı tüm işçi ve emekçilerin alacakları tavıra bağlı. Eğer bir tırta dayatsın boyun eğmemeliyiz. Tehlike daha da büyüyecek. Mannesmann'ın tüm işletmelerinin başında bulunan işveren Egon Overbeck 1983 yılında emekliliğe ayrılıyor. Onun yerini

lik içinde güçlü çıkışlar yapılırsa, direnilirse en küçük alanda bile taviz verilmezse ABD'deki akıl hocaları ona ne öğretilirse öğretilsinler Overbeck de amacına ulaşamayacaktır. Ohalde bugünden hazır olmak gerekir. Tekrarlıyoruz "MİLYONLAR MİLYONERLERDEN GÜÇLÜDÜR." Bu Mannesmann içinde geçerlidir.

dostluk haftası

FİDEF 3. "yabancı düşmanlığına karşı dostluk haftası"nı başlatıyor. İlk kez 1980'de düzenlenen dostluk haftası kamuoyunda ve basında büyük bir ilgi ile karşılanmıştı. Geçen iki yılın deneyimlerinden yola çıkarak bu yılki hafta daha değişik bir biçimde yapılacak. "yabancı düşmanlığına karşı dostluk haftası" sadece bir hafta içinde sınırlı kalmayıp bütün bir yıl yabancı düşmanlığına karşı yapılacak eylemler için çıkış noktası olacak. Dostluk haftası biz göçmen işçilerin işyerlerinde, okullarda ve komşumuz olan Almanlarla dostluk kurmayı, ilişkileri geliştirmeyi, ön yargıları kırmayı amaçlıyor. Dostluk haftasının başlatıldığı iki yıl önce bazı örgütler bu girişimi zamansız bulmuşlar ve FİDEF'i pasiflikle suçlamışlardı. Şimdi ise aynı örgütlerin de yabancı düşmanlığına karşı eylemlere giriştiğini görüyor ve bunu selamlıyoruz.

Yeni hükümetle birlikte yabancı işçiler sorunu yeniden güncellik kazandı. Koalisyon hükümeti yabancılara karşı daha sert önlemler alınmasından yana. Başbakan Helmut Kohl Türkiyelilerin sayısı "in-

sancıl" bir şekilde azaltılmalıdır diyerek alınacak önlemlerin ilk haberini verdi.

Alman tekelleri ekonomik krizin sonucu olan işsizliğin nedenini iyi günlerde "davet" ettikleri göçmen işçilere yüklemeye çalışıyorlar. İş yerlerinde tezgah başlarında yerli işçilerin içinde göçmen işçilerin ülkelerine dönmeleri ile işyeri açılacağı gibi gerçekle ilişkisi olmayan yorum yapanlar var. Üretim de önemli katkısı olan yabancı işçilere karşı yapılan suçlamalar tekkellerin yararına oluyor. Çünkü böylelikle işsizliğin asıl nedeni çarpıtılıyor. Diğer taraftan gerici ve faşist örgütler hükümetin açıklamalarından cesaret alarak yerli ve yabancı işçileri birbirine düşürmek için yoğun çaba harcamaktadırlar.

Böyle bir ortamda "yabancı düşmanlığına karşı dostluk haftası"nın önemi bir kat daha artıyor.

FİDEF örgütleri kendi bölgelerinde "dostluk haftası" çalışmalarına yaratıcılıkla yanaşıyorlar. Bunun en iyi örneği Recklinghausen'da yaşanmıştır. Recklinghausen İşçi Derneği



yabancı düşmanlığına karşı bir kampanya başlattı. Üç yüz Türkiyelili Alman komşularını, çocuklarının öğretmenlerini, alış-veriş yaptıkları dükkandaki tezgahları, iş arkadaşlarını yemeğe davet ettiler. Bu yoldan Recklinghausen'daki Türkiyelilerin çevresindeki Almanlarla olan ilişkileri genelden çıkıp ikili ilişkilere yöneldi. Bu da bölgede yabancı düşmanlığına karşı mücadelede ileri bir adım oldu.

Biz Duisburg FİDEF örgütü olarak 12 Aralıkta yapılacak genel kuruldan sonra "yabancı düşmanlığına karşı dostluk haftası"nı değişik biçimlerde kutlayacak ondan sonraki dönem için bu alandaki çalışmalarımıza ivme kazandıracaktır. Gelecek sayımızda bu yönde yapılacak eylemlere ayrıntılı yer vereceğiz.